

EL DEMÒCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

“Val més sentència de metge...”

El **quefa** del flamant nacionalisme, en Francesc Cambó, prodiga d'una manera sospitosa les seves menaces contra l'actual ministre d'Hisenda; contra un senyor Alba, com diria el nostre confrare «El Vallés Nou».

En un àpet celebrat en luxós restaurant de la **Villa y Corte**, va ésser on el diputat a Corts per Castelltersol va sentenciar a mort al susdit conceller de la Corona.

I en sessió solemne, celebrada al centre de la plaça de la Cucurulla i en mig de xardorosos aplaudiments, per part dels **soi-dissants** nacionalistes que omplaven la sala i... **arcova** de la Lliga, va publicar-se la sentència.

¡Quí havia de dir-li, al senyor Alba! ¡Ell, tant jove i amb il·lusions tant daurades, passar ja, al món de l'oblid, per obra, gracia i voluntat del **noi de Besalú!**

Emperó no será tant; el **Mefistóteles** del carrer de Girona no malgasta pólvora en salves i sab de sobres, que és **blanco** difícil el del Ministre d'Hisenda.

Aixó no vol dir que en Cambó no prengui **punteria**, durant l'istiu...

A pesar de tot, me jugo (¡ai si'm sent en Plaja!) la creu d'en Prat de la Riba, que, si apunta' no tira i, si tira, no fa **diana**.

En Cambó — i aixó dit per a **inter nos** — sent una irresistible simpatía per la seva futura (?) víctima; i, per més que voldria, no pot véncer aquesta debilitat.

Més diré; si'l senyor Alba no havés usdefruit la cartera de Governació, la més odiada de totes, almenys pels partits d'oposició, no hauria de témer avui les ires del **leader** nacionalista.

I, si no hi havés de per mig la **debilitat de marras**, no hauria deixat en Cambó incontestada la catilinaria amb que l'obsequiá — si bé amb guant blanc — el ministre d'Hisenda, en una de les darres sessions del Congrés.

* * *

Se m'ha de permetre, doncs, no dongui cap valor a les menaces llençades, ni creure en l'efectivitat de la sentència dictada per en Cambó en l'Hotel Ritz, i pomposament publicada en la Lliga.

* * *

La vida de l'actual Ministre d'Hisenda, senyor Alba, será molt duradera; si li ha de donar fi el **temible quefa** dels nacionalistes.

I, a fe, que, com a bon liberal, me'n felicito.

C.

ECOS

En Plaja, vol donar un miting a Granollers.

En Plaja, vol sincerarse (?).

En Plaja, preté fer-nos veure'l blanc, negre!

I, ¡cà!... No és capaç, aquest **sañó**, de portar a cap el séu propòsit.

Li consta que, amb **hipocresia**, no ha de convèncer a cap granollerí.

I li consta, així mateix, que'ls que estimen al nostre poble, sols hem de veure a en Plaja com a un vulgar difamador.

© ©

L'ex **quefa** dels lliberals, neda... en una mar de confusions.

Per a demostrar que ell era l'**amo** de Granollers (cosa que no va lograr) va fer ali, en les darreres eleccions, amb els regionalistes.

Are, s'acosten les eleccions provincials, i *el lliberal de tota la vida* (segons ell), divaga, i no sab què fer per a aconseguir son sommi d'aurat.

¡Clar! Vol tornar a ésser diputat provincial (!!!).

Més, se pregunta l'aspirant: ¿Quí me'n farà?

¿Els regionalistes? ¿Els lliberals?...

Els primers, *agraits*, ¿desbancarán a en Prat de la Riba, o a en Fages?

¡¡¡Histories!!!

¿Els lliberals, premiarán la seva *traició*, fent-lo anar a la Diputació Provincial? ¡Jamai!

Quedem, dorcs, que en Barangé no será mai més, *quefa* dels lliberals, ni arcalde, ni diputat provincial, per Granollers, ni *serè* (que vol dir *sereno*). La seva bona estrella, se li ha eclipsat.

© ©

I és en Serra i Dachs que prepara un *homenatge* a en Plaja per la seva campanya moralitzadora en el Congrés, envers de nostra vila.

I és en Serra i Dachs — l'etern mestre cerimonies — el que vol endur-se'n la gloria d'aital acte.

Nosaltres, hi cooperarem, *sañó* Serra; no li càpiga cap dubte, sense esperança de recompensa.

Hi cooperarem, tots satisfets.

¡Granollers ens hi obliga!

© ©

Els senyors de la «Lliga Regionalista», ja no són regionalistes; són ¡nacionalistes!

«El Vallés Nou» encare's titula «Portaveu dels regionalistes...»

—¡Què és estrany! — deia l'ecoista, l'altre dia.

I li varen contestar:

No ho estranyi; el regionalisme, a Granollers, és una *olla*.

© ©

En Cambó, torna a cridar i a moure escàndol.

Els farán i deixarán de fer... per l'octubre.

Els, matarán (políticament) al conceller d'Hisenda, a l'Alba.

Els vencerán... o serán vençuts.

Els anirán a Valencia, a Andalusia, a les provincies de Basconia... ¡Bon viatge!

I ells... veuen que, si no mouen soroll, se'ls acaba la *moma*.

¡Ecco il problema!

© ©

El centre de la difunta Acció Granollerina,

se veu poc menys que desert, a pesar dels esforços de l'agrat lord Roberts.

S'hi compten, are, els Castellet, Noi Quim, Boira, Miro, Capellanet, Suiç, Justet, Guardia, Tardá (Quico), i prou.

¿De què parlen? ¿De bestieses!

¡Pobret lord, i que enfastiguejat en surt cada dia!

Es ben cert que mereix la gran creu de ferro. ¡Per heròic!

D'UNA EXCURSIÓ

Són dos quarts de sis; arrenca l'auto. I és mentres atravessem el Vallès i quan ens acaricia la frescal brisa del Congost, que divaguem sobre l'afirmació del polític que motejà a l'automòbil d'*inmundo vehículo de la burguesía*. Verdaderament, hem de convenir que, almenys el de l'amic Puig, no ho és pas molt d'*inmundo*. Montats en ell, brunzím per la carretera que, en zig-zags continuats, creua les estribacions del Montseny, per a sortir a la plana de Vich, que se'ns ofereix amb la seva rústega uniformitat fins que, després d'atravesar la ciutat endiumenjada, comencem a vorejar el Ter, el més treballador dels nostres rius, que sembla saltironar més rialler i enjogassat, com celebrant la diada.

Com en cinta cinematogràfica, passen per nostra vista els hermosos panorames que ofereixen les riberes del Ter i, fins a arribar a Ripoll, en tots els pobles veiem com la gent va o vé de l'església, en compliment del deure que imposen velles creencies.

— ¡Ripoll! — diem, al veure destacar la silueta de la ciutat muntanyenca i, pocs moments després, parem en mig de la plaça; aprofitem l'estona i, com catalans que estimem les glories de la nostra terra i que venerem la memoria dels que han llegat a Catalunya tresors de riquesa material i espiritual, visitem el Monestir, on comtes i prínceps reposen el són etern. En els claustres, ens indigna la pocsolta dels que profanen aquelles parets amb inscripcions mancades de sentit comú... i d'ortografia.

Comença la segona part del viatge i, ja havem quedat que les segones parts, són sempre les més]llastimoses. Senyors, és una delícia córrer pel llarg fangal que va de la ciutat que deixem, a la vila de Ribas! Ja's coneix, ja, que en Romanones no hi ve a passar l'estiu a Puigcerdà! Quina carretera, i quin balanceig!... Després d'atravesar l'hermosa vall, quan a Ribas ens topem amb la muntanya, que com una allau immensa, sembla que ha de caure'ns al damunt, respirem fort i ens preguntem si serà cosa certa que l'Àfrica comença en els Pirineus. Més, això nosaltres; perquè a l'amic Puig li interessa més saber quants quilometres hi hà fins dalt de la collada. Una rera l'altra, anem passant les vinticinc fites clavades fins dalt de la pujada i els nostres ulls s'extasiem en l'immensitat del superb panorama, i sembla com si tot el nostre ésser s'extremeixi de goig a l'aspirar la flairosa sentor de la muntanya, exuberant de la flor groga que a la ciutat sols la veuen un cop l'any, el dia en que Jesús hi passa, en mig l'esclat de vida i joventut de la gran urbs en festa. En una parada, uns còffits que la mainada se'ls disputa, ens duen l'eco d'altre esclat de vida. Al despertar de la terra, tant temps embolcallada per la neu, ha seguit, en l'alta muntanya, el despertar d'un nou infant, i els

altres infants saluden sa arribada al món, saltironant enllepolits, alegres i riallers. Bella visió la d'un bateig, en la quietut augusta del llarg camí!...

Seguim, ràpids, per la nova carretera. Encare que, això de ràpids, és un dir; puix està provat que no s'hi pot pas jugar amb les carreteres, si l'Estat espanyol totjust fa vuit dies que les ha entregades al públic. A la cuenta, les carreteres, aquí, són com les eugues: han d'estar ben reposades. Ens saludem amb unes vaques, prop de l'immens bosc de Saltègat, i, més complimentoses del què voldríem, les pobres besties s'empenyen en ensenyar-nos el camí, corrent davant nostre llarga estona. El nen Duràn (en Vidal, vaja), que és del país i ve amb nosaltres a festa major, s'empenya en fer-los entendre que ja'l sabem i que s'apartin; i, naturalment, no s'entenen poc ni molt. Per fi, un revolt darrera l'altre, ens porta la somniada visió de la plana de Cerdanya. Oh, la màgica simfonia de colors que ofereix la riallera plana, en un mig-dia d'estiu!... Tot són ulls, en nosaltres, amb el desig de veure, primers, la vila enyorada, que, a la fi, contemplem dalt del turó, tal com l'havíem deixada. Pocs moments després, des de la placeta que dú'l nom d'aquell català nat a Andalusia — el nom d'en Salmerón —, diem a casa que som sans i bons al final de la ruta, i estrenyem les primeres mans amigues en la terra de la qual en guardem tant grats records i fem les primeres presentacions: «El meu germà més grós...», «Els amics Terrades i Puig...». «El nen Duràn, ja fet un home...», «L'Impressor Nou...»

Com l'heroi del drama d'en Zorrilla, a *relataros renuncio* la nostra estada a la vila, durant les festes del Roser.

Més, ¿per què no dir l'agradable sensació de veure, altre cop, cares estimades; ulls, qual esguard viurà eternament en nosaltres? ¿Per què no cantar les belleses de Cerdanya i la gentilese de les cerdanetes, i la generosa hospitalitat d'eixa terra admirable? ¿Per què no dir el nostre agraiment a tots quants se varen desviure per a fer-nos l'estada més agradosa? ¿Per què no fer constar la nostra admiració a la noble dama que en la taula ens feu regal de la seva curosa manera de cuinar? ¿Per què no fer constar l'agradable impressió de veure'ns en el blanc quartet de la nostra juvenesa? I, ¿per què callar la satisfacció de veure com s'eren tornat flors d'amistat franca i cordial, les fulles amb que, com amb una grapada de llot, uns enemics nostres volgueren embrutar-nos, en les lluites fastigoses de la baixa política de poblet?... ¿Per què no dir, així mateix, la nostra orgullosa vanitat de tenir un lloc en aquesta casa, a *Ceretania*, que és alhora cenacle de quants miren més amunt d'arràn de terra i consolat ací dalt de la nostra vila?...

El nostre pa de cada dia, que anys passats va dur-nos ací i després ens en allunyà, altre cop ens ha recordat el compliment del nostre deure. I, al córrer de l'automòbil, en camí ja cap a la nostra llar, on ens esperen els braços amorosos de l'esposa i les dolces caricies d'una joguina del nostre amor, sovint tombem el cap vers la vila que deixem, qui sab fins quan, i anem dient, com una oració, que

«pas hi hà altra terra com la Cerdanya».

Amador Garrel

Granollers, juliol de 1916

(De *Ceretania*, de Puigcerdà.)

Carnet de la semana

LUNES. — Los húsares de la Princesa, acantonados en nuestra villa con motivo de la pasada huelga ferroviaria, reciben orden telegráfica de marchar a Barcelona.

Aprisa, corriendo, hácense los preparativos y a media tarde, previo toque de *bota silla*, desfilan por la carretera nuestros simpáticos huéspedes, al mando de sus jefes.

Granollers les despide cariñosamente; siente su marcha. Las celosías de señorial morada entreabrense al paso de los húsares.

Hermosos ojos negros de damita, cruzan sus ardientes miradas con las de un bizarro oficial.

Sus rostros sombréalos la tristeza.

¿El recuerdo del último baile, quizá?...

Esta es la vida.

© ©

DIMARTS. — El dimarts celebra'l séu sant el director — no'l de *palla* — d'«El Vallès Nou».

Amb aital motiu, reb, el *sañó* Jaume, un efussiu telegrama de felicitació del Virrei de Catalonia; un sonet — per cert no gaire bó — d'en Venturera Plaja; una caixa de borregos, d'en Pep Barangé, que'l tracta bé, per por de que en Jaumet li dediqui un altre article com aquell de «L'home funest»; una corona de llorer, ofrena de la Societat d'Autors (?) — oh, poder de *La flauta emmetzinada!* —; un lloro, dels séus admiradors... i va rebre, també, un fort disgust, que va fer-li indigestar l'oca i l'obligà a prendre — com a mida preventiva — un gotet de *Rubinat*.

També això és la vida.

En el món, no hi pot haver festa completa.

© ©

MIÉRCOLES. — El ex jefe de los liberales granollerenses solicita del Ayuntamiento 60 días de licencia.

El Ayuntamiento, deferentísimo con el concejal señor Barangé, accede, gustoso, a su demanda.

Un antibarangerista comenta el caso y dice:

— Realmente merece la licencia el ex jefe; le conviene el descanso (?), porque atropella mucho hacer el ridículo delante del pueblo.

Y el demandante ha soportado, con valor muy *cívico*, unas seis sesiones sin decir esta boca es mía.

¿Y qué iba a decir, pobre hombre!...

© ©

DIJOUS. — El *Suicidio* d'en Busquets dona feina a les autoritats locals.

La policia ja ha hagut d'evitar un centenar de *suicidis*.

I, tot, per mor de la suggestió novelesca.

© ©

DIVENDRES. — Se'ns fa saber que'l noi de ca'n Solà ha sigut nomenat administrador del barri de Sant Vicenç, de la Plaça, per a l'any que vé.

Havem *interviewat* al referit *pollo* i ens ha deixat parats, explicant-nos els séus projectes.

Celebrarem la festa — diu — amb serenades, balls de rams, curses de cintes, castell de focs, tota mena de cucanyes, banquet de *vecindario*, concerts per una banda, retreta per l'altre, etc., etc.

— ¿...?

— ¡Ah! La plaça serà tot un envelat màgic, durant tres dies i tres nits. Miri, ja hem

près les mides i aviat començaràn a treballar-hi les cases Malatesta i Rusellieri de Milà.

Res; vui donar el cop; si no, perquè me'n feien d'administrador!

— ¿...?

— Sí; la societat «Salut, Amor i Bullanga» també hi prendrà part; prepara un número que farà trò. Ja ho veuràn, ja. —

Vaig despedir-me de l'Amadeu Barbany, prometent-li assistir, l'any que vé, a les festes de Sant Vicenç.

◎ ◎

DISSABTE. — En vista de que en Torras, el nostre digne batlle, no s'avé a combinacions de cap mena, en Barangé crida als seus concejals i els fa avinent que hauràn de pagar a la Hisenda les mils pessetes de marras.

Sublevament general.

En Raich, diu...

En Vila, replica...

En Deu, protesta...

En Carlets, crida.

Total: que no s'entenen.

En Pep, que no està disposat a pagar per a tots, no té altre remei, per a calmar als seus amics (P), que prometre que ell ho arreglarà tot.

Desfilen els amics; l'ex *quefa* apura'l càlzer d'amargura i maleeix tot lo maleible.

Més, prompte s'aconsola, pensant que si havés de fer efectives les responsabilitats que podrien exigir-se-li d'ensà que entrà a l'Ajuntament...

¡Quin grapat de mils duros; oi, Barangé?

◎ ◎

RESUM

Dilluns: Poesía.

Dimarts: Prosa.

Dimecres: Comedia.

Dijous: En un xic més, tragedia.

Divendres: Il·lusions i barrila en porta.

Dissabte: Matemàtiques.

Diumenge: Descans... d'òminical.

Kri-kri

AYUNTAMIENTO

Sesión del 26 de julio

La sesión del Ayuntamiento, celebrada el último miércoles, revistió escasa importancia.

Aprobáronse dos dictámenes de la comisión de Hacienda. Uno de ellos, se refiere a la rectificación de las utilidades señaladas a varios industriales para el reparto de consumos de 1915.

El otro, tiende a autorizar a la misma comisión para estudiar un presupuesto extraordinario de este año.

Acordóse también asistir a los exámenes de la escuela neutra que sostiene «La Unión Liberal».

A propuesta del señor Estrada, acordóse celebrar las sesiones los jueves a las siete menos cuarto de la tarde.

Igualmente a propuesta del mismo señor, se acordó reparar el arroyo de las calles y, en cuanto a las aceras, desistir de todo remiendo y acometer el plan de reforma que exige su actual estado.

Acordóse conceder 60 días de licencia al concejal señor Barangé.

Y también consignar en acta la gratitud del Ayuntamiento al presidente de la Diputación provincial y jefe de la sección de Hacienda, por las facilidades obtenidas para concertar el aplazamiento en el pago de sus créditos.

Dicho testimonio de gratitud se hizo extensivo a los señores alcalde y Coma, por sus activas gestiones, hasta obtener dicho concierto.

La Junta Municipal

La Junta Municipal reunióse también el pasado miércoles.

La convocatoria fué para informar las cuentas de 1915, acordándose hacerlo en sentido favorable, salvo algunas deficiencias de procedimiento y también varios pagos.

Entre estos, figura el de 2,500 pesetas a don Joaquín M. Grassa, por honorarios de letrado en el examen de las cuentas de la compañía de alumbrado por gas y también la liquidación que produjera dicha sociedad para cancelar sus créditos.

LOCALES

Una vez resuelto el conflicto ferroviario y previa reunión de autoridades, se acordó levantar el estado de sitio, quedando empero suspendidas las garantías constitucionales. Encargóse de la censura la autoridad gubernativa.

Cumpliendo superior mandato, el pasado lunes marchó a Barcelona el escuadrón de húsares de la Princesa que, al mando del distinguido capitán don Juan Triana, estuvo acantonado en esta villa, con motivo de la pasada huelga ferroviaria.

El día 21 falleció en ésta, víctima de rápida enfermedad, doña Dolores Riera, Vda. de Bassó.

El acto del sepelio, que tuvo lugar el 22, vióse concurridísimo.

Nuestro sentido pésame a la familia de la finada y de un modo especial a sus nietos, nuestros buenos amigos, los señores Valentín y Rosita Turu.

La jefatura de Obras Públicas, va a proceder al deslinde de los terrenos de alveo del río Congost, en el trayecto comprendido entre el puente que se construye y el de Las Franquezas.

Los interesados podrán reclamar ante el Gobierno Civil hasta el 12 de agosto, y esta alcaldía dará audiencia para las manifestaciones pertenecientes en derecho.

Desde hoy queda establecida la oficina de reposo en la calle de Anselmo Clavé.

Para la instrucción de determinadas diligencias judiciales, encuéntrase en Granollers, el celoso y digno juez de primera instancia del distrito de la Barceloneta, don Gervasio Cruces, acompañado de un secretario.

En reunión que celebró el pasado jueves el «Sindicato Agrícola, Industrial y Comercial del Vallés», acordóse el nombramiento de una

Junta consultiva, que integrarán los señores don Pedro Albás, don Francisco Torras, don Juan Moretó y don J. Manuel Bigas.

El pasado martes, la compañía que dirige el notable primer actor señor Nolla puso en escena, en el «Casino de Granollers», la comedia en tres actos «La propia estimación», del insigne literato don Jacinto Benavente y el juguete cómico «El sexo débil».

Una y otro merecieron delicada interpretación, premiando con nutridos aplausos la notable labor de los actores, la distinguida concurrencia que adornaba el salón platea de la simpática sociedad recreativa.

Bajo la dirección del arquitecto señor Raspall se llevan a cabo las obras para el embellecimiento del salón platea y descanso de «La Unión Liberal».

La actividad que a las mismas se imprime, hace esperar que su inauguración pueda ser un hecho en la próxima fiesta mayor.

Ha llamado la atención de los agricultores por las ventajas que reporta, una magnífica máquina trilladora movida por fuerza de eléctrica, que se utiliza en el vecino pueblo de Palou.

Ha salido para Puigcerdá donde pasará larga temporada nuestro querido amigo el ilustrado escritor don Esteban Garrell.

Se encuentran verandando en esta villa las distinguidas familias Anfres, Daví, Pedrals, Torras, Espasa, Morales, Fortuny y Sastre.

Se han reanudado las conferencias telefónicas que fueron suspendidas por la autoridad gubernativa.

El concierto que el Orfeo Granollerí de la Unión Liberal dará en el Casino de Granollers tendrá lugar el próximo día 20 y no el 13 como se dijera en principio.

En la fachada de la Casa Garrell hemos tenido ocasión de ver un cartel anunciador de las fiestas que este año celebra la ciudad de San Feliu de Guixols, uno de cuyos números consistirá en la visita que a la misma realizará el Orfeo Granollerí, en los días 14, 15 y 16 del próximo agosto.

El presidente del «Granollers Sport Club» nos suplica hagamos público que en el sorteo a beneficio de dicha entidad, salió favorecido con el premio, el número 252.

El poseedor del mismo, podrá recoger la caja de tabacos sorteada, por todo el mes de agosto. Si no, en uno de los días de la próxima fiesta mayor, se subastará en el campo de deportes, destinándose el producto a favor del Hospital y Asilo de esta villa.

IMP. DE D. GARRELL : GRANOLLERS

ALERTA! ALERTA! ALERTA!

Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales **VICHY CATALAN**, sin serlo.

Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijen bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales **VICHY CATALAN** llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre «Sociedad anónima **VICHY CATALAN**», y, por lo tanto, dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.

DISPONIBLE

GRAN SASTRERIA Y CAMISERIA

DE

Camisería
Corbatería
Géneros de punto

SANTIAGO Y PERALES

Fontanella, 11 : BARCELONA

Sombrería
Zapatería
Bastones, paraguas

EXTENSOS Y ELEGANTES SURTIDOS EN TODA CLASE DE ARTÍCULOS ÚLTIMA NOVEDAD PARA CABALLEROS
PRECIOS ECONÓMICOS

TRAJES A MEDIDA, DE 60 A 150 PESETAS

DISPONIBLE

No puede prescindir de este interesante libro

**GUÍA GENERAL
DE CATALUÑA**
(BAILLY-BAILLIERE-RIERA)

nadie que quiera conocer al detalle los nombres y domicilios de todos los que en dicha región ejercen alguna industria, comercio, profesión o cargo oficial

Contiene, además, todas las vías de comunicación, correos, telégrafos, teléfonos, servicios de coches y automóviles, balnearios, aguas minero-medicinales y cuantos datos geográficos, históricos y estadísticos son de interés general.

Aranceles de Aduanas, tratados de comercio, medidas, pesas y monedas y tarifas postales y telegráficas

Cuatro preciosos mapas en colores, los más completos que se han publicado . .

10 ptas. en toda España, franco de portes

Oficinas: Consejo de Ciento, 240-Barcelona

REPRESENTANTE EN GRANOLLERS

ANTONIO CADEFAU :: CALLE PRIM, 223

Imprenta Garrell - CALLE DE CLAVÉ, 51 GRANOLLERS

Libros rayados : Artículos de escritorio y dibujo : Juguetes : Tarjetas postales, etc.